FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIR GORDON SLYNN
fremsat den 14. maj 1985 *

Høje Domstol.

I denne sag har Tribunal de grande instance d'Avignon, under en for den verserende straffesag, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse af 26. juli 1984.

I hovedsagen er Bernard Girault, som er bestyrer af et »Auchan«-supermarked, og selskabet Samu Auchan, tiltalt for at have overtrådt den franske lovgivning om fastsættelse af mindstepriser for detailsalg af benzin, navnlig arrêté ministériel nr. 83-58/A af 9. november 1983. Under hovedsagen har Girault til sit forsvar gjort gældende, at nævnte arrêté er i strid med fællesskabsretten. Med henblik på en afgørelse heraf har den nationale ret forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal fællesskabsretten, nærmere bestemt EØF-traktatens artikel 30, fortolkes således, at det må anses for en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførselsrestriktion, at der fastsættes en mindstepris for detailsalg af brændstoffer på det indre franske marked?

2) Udgør de forhold, som Administration de la concurrence et de la consommation har henvist til på s. 13, 14 og 15 i sit indlæg, navnlig ønsket om at forsvare forbrugernes interesser på nationalt plan ved at opretholde en sund konkurrence på nationalt område, for at sikre, at de små forhandlere kan eksistere ved siden af de større koncerner, sådanne hensyn til den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, som er omhandlet i EØFtraktatens artikel 36?«

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den foreliggende sag, svarer til omstændighederne i sag 231/83, *Cullet* mod *Centre Leclerc*, hvori Domstolen afsagde dom den 29. januar 1985. De faktiske omstændigheder i den foreliggende sag fandt imidlertid sted i december 1983 og faldt dermed ind under arrêté ministériel nr. 83-58/A af 9. november 1983 og ikke arrêté ministériel nr. 82-13/A, som med virkning fra 15. november 1983 blev ophævet og afløst af førstnævnte arrêté. Der må derfor tages stilling til hvorvidt, og i givet fald i hvilket omfang, dette ændrer de rejste fællesskabsretlige problemer.

I henhold til de franske lovbestemmelser, der var i kraft på tidspunktet for de faktiske omstændigheder såvel i *Cullet*-sagen som i den foreliggende sag, blev mindsteprisen for salg i detailleddet fastsat ved at fradrage et vist antal francs pr. liter fra den maksimale salgspris pr. liter, der blev fastsat ved hjælp af en række komplicerede beregninger, som

* Oversat fra engelsk.

er beskrevet i forslaget til afgørelse og dommen i *Cullet*-sagen. I henhold til den i *Cullet*sagen omhandlede arrêté ministériel nr. 82-13/A udgjorde fradragsbeløbet 9 centimes pr. liter for normalbenzin og 10 centimes pr. liter for superbenzin. Fra den 15. november 1983 blev fradragsbeløbene ændret til hhv. 16 og 17 centimes ved den ministériel nr. 83-58/A, som er omtvistet i den foreliggende sag. Bortset fra denne ændring forblev ordningen i Frankrig vedrørende fastsættelse af mindstepriser for detailsalg af benzin uændret, for så vidt angår bestemmelsernes indhold. Følgelig rejser den foreliggende sag de samme fællesskabsretlige problemer som *Cullet*-sagen.

De spørgsmål, der er forelagt af den nationale ret i den foreliggende sag, vedrører nogle af disse problemer.

Indlæggene fra tiltalte, den franske regering og Kommissionen har ikke tilføjet noget væsentligt til de argumenter, der blev fremført for Domstolen i *Cullet*-sagen. I dommen i denne sag tog Domstolen stilling til alle de forelagte spørgsmål. Domstolen forkastede navnlig (jfr. dommens præmisser 30-31) det argument, som var anført i den nationale rets andet spørgsmål i nævnte sag, hvorefter hensynet til beskyttelsen af forbrugerne kunne påberåbes som begrun-delse for den franske lovgivning. Lige så lidt som i *Cullet*-sagen (se Domstolens udtalelser herom i præmisserne 32 og 33) er det i den foreliggende sag blevet godtgjort, at bestemmelserne i artikel 36 kan give hjemmel til importrestriktionerne og dermed udelukke anvendelsen af forbudet i artikel 30 mod foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Jeg er herefter af den opfattelse, af de grunde, som er anført i dommen af 29. januar 1985 i *Cullet*-sagen, at de spørgsmål, der er forelagt af Tribunal de grande instance d'Avignon, bør besvares således:

»1) EØF-traktatens artikel 30 er til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.

2) Det er ikke godtgjort, at den omhandlede ordning er begrundet i hensynet til beskyttelse af forbrugernes interesser.

3) Det er ikke godtgjort, at bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 36 indeholder hjemmel til at fritage de nationale bestemmelser fra forbudet i traktatens artikel 30.«

Det tilkommer den nationale ret at træffe afgørelse om parternes omkostninger i hovedsagen. Der skal ikke træffes afgørelse om Den franske Republiks og Kommissionens omkostninger.